

สัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม - ๖๔

สุกฤษา อ่อนค้อม

ธันวาคม ๒๕๓๗

S00064

๖๔...

อาจารย์ชิตลงไปแล้ว ท่านพระครูจึงถามนายสมชายว่า

“เป็นไง เธอรู้สึกเครียดบ้างไหม”

“ผมไม่กล้าเครียดหรอกครับ หลวงพ่อ ผมกลัวมะเร็งเต้านมเล่นงานผม” ชายหนุ่มตอบอย่างคนรักตัวกลัวตาย

“เรื่องนั้นเธอไม่ต้องกลัวหรอก รับรองว่าไม่เป็น” ท่านเจ้าของกุฏิตอบ เพราะผู้ชายหมดโอกาสเป็นมะเร็งเต้านมและมะเร็งมดลูก

“แต่เจ้าขุนทองมีสิทธิ์เหมือนกันนะครับหลวงพ่อ หลวงพ่อสังเกตไหมครับว่า นมมันใหญ่ขึ้น” คำถามนั้นสะดุดใจท่านพระครู ท่านรู้สึกเหมือนกันว่า หน้าอกของหลานชายมันดูผิดปกติตาไป

“มันไปทำยังไงเข้าล่ะ หน้าอกหน้าใจมันถึงผิดปกติยังงั้น”

“ผมหลอกถามดู เห็นมันบอกว่าเอามดตะนอยไปต๋อย มันว่าถ้าใหญ่มาก ๆ ก็จะไปซื้อยกทรงมาใส่ หลวงพ่ออย่าบอกนะครับว่าผมมาพูด มันเอาผมตายเลย” ชายหนุ่มเล่าพลางขอร้อง

“แปลว่า เธอเอาความลับเจ้าขุนทอง มาเปิดเผยนะซี” ท่านพระครูพูดเสียงตำหนิ

“โอ้ หลวงพ่อครับ ผมไม่ได้คิดทรยศเพื่อนนะครับ แต่ที่ทำไปเพราะหวังดีต่อมัน ผมกลัวมันจะเป็นมะเร็งเต้านมนะครับ ก็เห็นน้ำขำแล้วว่า คนที่เอามดตะนอยต่อลูกอ๊ณฑะยังเป็นมะเร็งตายได้” ศิษย์วัดอ้างเหตุผลที่ต้องเปิดเผยความลับของเพื่อน

“นั่นเพราะกรรมที่เขาไปหลอกหลวงหลวงต่างหากล่ะ หลอกหลวงเพื่อจะไม่ต้องเป็นทหาร แต่เจ้าขุนทองมันไม่มีกรรมเช่นนั้น ฉันทันรับรองว่า มันไม่เป็นมะเร็งแน่ เธออย่าห่วงไปเลย”

“ครับ ถ้าหลวงพ่อยืนยันเช่นนี้ ผมก็สบายใจ แล้วหลวงพ่อย่าเปลอบอกเรื่องนี้มันเข้า
นะครับ ไม่งั้นถูกมันด่าล้างน้ำแน่เลย”

“ล้างน้ำก็ดีนะซี เธอจะได้สะอาดสะอาดขึ้น” ท่านเริ่มยั่ว เพื่อคลายเครียด

“มันก็คงจะดีหรือครับ ถ้าผมเป็นคนชอบอาบน้ำ แต่บังเอิญผมเป็นโรคกลัวน้ำครับ”
ชายหนุ่มว่า ได้ยั่วลูกศิษย์พอหอมปากหอมคอแล้ว ท่านพระครูจึงให้เขาลงไปล้างรถ เพราะ
จอดไว้หลายวันจนฝุ่นเกาะเต็มไปหมด ถึงไม่ต้องลงไปดูก็รู้ว่า มันจะต้องเป็นอย่างที่ท่าน
คิด

นายสมชายลงไปแล้ว เจ้าอาวาสวัดป่ามะม่วงจึงนั่งหลับตาทบทวนข้อความใน
จดหมายของนายพันเอก ในความโดยสรุปก็คือ เขาหลงรักครูสาวที่จ้างมาสอนพิเศษให้ลูกที่
บ้าน ทั้งหลงรักและหลงใหล ถึงขนาดคิดขอหย่ากับภรรยา เพื่อจะแต่งงานกับเธอ เหตุผลที่
เขาอ้างกับภรรยา คือ ตัวเขาเป็นนายพัน อีกไม่นานก็จะได้เป็นนายพล และคนเป็นภรรยาก็
จะต้องได้ตำแหน่งคุณหญิง แต่ภรรยาของเขา ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งนี้ เพราะหล่อนแก่
เกินไป ทั้งยังมีความรู้แค่มัธยมหก ขณะที่ครูสาวจบปริญญา แล้วก็สวยกว่าสาวกว่า

“ผมอุตส่าห์ร้องห่มร้องไห้เพื่อให้เขาเห็นอกเห็นใจในความรักของผม แต่เขาใจร้ายกับ
ผมมาก เพราะนอกจากจะไม่ยอมหย่าแล้ว ยังไม่สงสารเห็นใจ ไม่มีน้ำตาสักหยดเดียว ทั้งที่
ผมร้องให้น้ำตาแทบเป็นสายเลือดอย่างนี้แล้วผมจะอยู่กับเขาได้อย่างไรครับหลวงพ่ ผม
พยายามพูดขอร้องเขาทุกวัน เขาก็ไม่ใจอ่อนกระทั่งผมอ่อนใจ มาวันนี้เองผมยื่นคำขาดว่า
ถ้าเขาไม่ยอมหย่า ผมจะฆ่าตัวตาย เขาก็หนีไปพักหนึ่งแล้วบอกผมว่า “ตกลง ฉันจะยอมหย่า
ให้ เพราะเห็นใจในความรักของคุณ ความรักมันกินได้ ส่วนเงินกินไม่ได้ ฉะนั้น ฉันจะยอม
หย่าให้คุณ แต่คุณต้องยกเงินเดือนให้ฉันทั้งหมด” หลวงพ่อดูคิดดูสิครับว่า ผมจะทำตาม
ข้อเสนอของเขาได้อย่างไร ถ้าผมให้เงินเดือนเขาหมด ผมกับภรรยาคนใหม่จะอยู่ได้หรือ
หลวงพ่ช่วยผมหน่อยเถิดครับ ช่วยให้เห็นใจผมและยอมหย่าให้ผม โดยไม่เอาเงินเดือน
ของผม โปรดช่วยให้เขาไปจากชีวิตผม ส่วนลูกผมเลี้ยงได้ และแม่ใหม่ของแกก็จะช่วยติว
วิชาให้โดยไม่ต้องไปเสียเงินให้โรงเรียนกวดวิชา ผมจะรอคำตอบจากหลวงพ่ ความจริงผม
อยากมาราบเรียนถามด้วยตนเอง แต่เขาทำให้ผมหมดแรงและหมดหวังจนไม่สามารถขับ
รถมาได้ หลวงพ่กรุณาตอบผมโดยด่วนเลยนะครับ”

จดหมายไม่มีซองเปล่าติดแสตมป์สอดมาด้วย เจ้าอาวาสวัดป่ามะม่วง จึงจัดการหยิบ
ซองมาจำหน่ายถึงผู้รับตามที่อยู่ตรงหัวกระดาษ เสร็จแล้วจึงลงมือตอบ

เขียนที่วัดป่ามะม่วง

วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๑๗

เจริญพร ท่านผู้พัน ที่นับถือ

อาตมาอ่านจดหมายของผู้พันแล้ว รู้สึกสงสารและเห็นใจเป็นที่สุด อย่าเพิ่งดีใจว่า อาตมาจะช่วยให้สมความปรารถนา อาตมาจะช่วยได้อย่างไร ในเมื่อสิ่งที่ผู้พันปรารถนา นั้น มันไม่ถูกต้องทำนองคลองธรรม คนที่อาตมาสงสารและเห็นใจเป็นที่สุดนั้นไม่ใช่ผู้พัน หากแต่เป็นภรรยาของผู้พัน ภรรยาคนที่มีความรู้หน่อย และถูกสามีตำหนิติเตียนว่าทั้งแก่และไม่สวยนั้นแหละ เรื่องทั้งหมดที่ผู้พันเล่ามา มันเหมือนนิยายมากกว่าจะเป็นเรื่องจริง แต่อาตมาก็ไม่คิดว่า ผู้พันจะแต่งนิยายมาให้อาตมาอ่านหรอกนะ เพราะอาตมาไม่ใช่คนอ่านแล้วก็คงไม่มีเวลา เพราะมีงานที่ต้องทำอีกมากมาย

อาตมาคิดว่า ที่ภรรยาของผู้พันเขาไม่ร้องไห้ นั่น คงเป็นเพราะน้ำตาตกในมากกว่า เอาล่ะ เรื่องนี้อาตมาก็ขอตอบสั้น ๆ ว่า ให้ผู้พันเลิกล้มความคิดที่จะแต่งงานกับผู้หญิงคนใหม่เสียเถิด เพราะไม่มีประโยชน์อันใดเลย อาตมาขอร้องนะ โปรดอย่าทำลายจิตใจ ผู้หญิงที่เป็นแม่ของลูก ปกติคนเราเมื่อตั้งความหวังในทางที่ผิด ครั้นสมหวังจะสุข สโมสรรก็เฉพาะตอนต้น ๆ แล้วมันก็จะเปลี่ยนเป็นความทุกข์ความเดือดร้อนในภายหลัง

เพราะฉะนั้นอาตมาจึงขอแนะนำว่า ยอมผิดหวังเสียดีกว่า ซึ่งแม้จะต้องโศกเศร้า เสียใจอาลัยหา ต่อเมื่อทำใจได้เมื่อใด ก็จะทำให้เกิดความภูมิใจ เอิบอิ่มใจว่า ตนมีความประพฤติ สุจริต ไม่บกพร่องเสียหาย ใคร ๆ ก็ติเตียนไม่ได้ ผู้พันลองนำไปพิจารณาดู ส่วนเรื่องการเป็น คุณหญิงนั้น อาตมาได้ตรวจสอบดูกฎแห่งกรรมของคุณโยมทั้งสองแล้ว ไม่มีใครจะได้เป็น คุณหญิง

สุดท้ายนี้ อาตมาขอเจริญพร ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย และบารมีขององค์สมเด็จพระสยามเทวาธิราช จงปกป้องคุ้มครองให้ผู้พันและครอบครัวมีความสุขความเจริญ คิดหวัง สิ่งใดในทางที่ถูกที่ควร จงสมความปรารถนาทุกประการเทอญ

ขอเจริญพร

พระครูเจริญ วิจิตรธัมโม

เขียนเสร็จ ท่านพระครูก็อ่านทบทวนอีกครั้ง เสร็จแล้วจึงพับใส่ซอง ปิดผนึกอย่าง เรียบร้อย ขาข้างที่หักกำลังอักเสบ ท่านเลิกสงบดูขึ้นก็พบว่ามันบวมเป่ง ทั้งที่ขวดด้วยน้ำมัน มนต์ทุกวัน การขยับเขยื้อนเคลื่อนไหวจึงเป็นไปด้วยความยากลำบาก หากท่านก็ไม่เคยคิด ทดถอย แม้จะอยู่ในภาวะอาพาธเจ็บป่วย ก็ไม่เคยหยุดพัก ท่านทำงานทุกวันไม่มีวันหยุด

ข้าราชการเขายังได้หยุดวันเสาร์วันอาทิตย์ แต่ท่านพระครูเจริญแห่งวัดป่ามะม่วงไม่มีวันหยุดกับใครเขา ทั้งงานที่ทำก็ไม่มีเงินเดือนให้อีกด้วย

ฉบับต่อมาเป็นของนางวรวิน นิลเนตร เขียนมาจากบ้านเลขที่ ๑๖๗๖/๒๑๓ ถนนเพชรเกษม อ.สามพราน จ.นครปฐม จดหมายลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๑๗ หล่อนเขียนเล่ามาว่า

เมื่อวานนี้ดิฉันกับสามีได้พาเพื่อนชาวอเมริกันไปดูการเข้าทรงที่บางแค ดูแล้วต่างก็รู้สึกสลดหดหูไปตาม ๆ กัน ดิฉันจะเล่าให้ท่านพระครูฟังนะเจ้าคะ

คณะของเราไปถึงสถานที่ที่ใช้ทำพิธี ซึ่งเขาเรียกกันว่า “พระตำหนัก” เมื่อประมาณ ๗ นาฬิกา พระตำหนักสร้างด้วยหินอ่อนทั้งหลัง (คงราคาหลายล้าน) อยู่ในเนื้อที่ประมาณ ๑๐ ไร่ หน้าพระตำหนักมีรูปหล่อของหลวงพ่อดาวตั่งตระหง่านอยู่กลางสนาม

ผู้ไปร่วมงานมีทั้งพระและฆราวาส เวลา ๗.๓๐ น. พระสงฆ์ ๙ รูปเจริญพระพุทธมนต์ พระที่มาเจริญพระพุทธมนต์นี้ส่วนใหญ่เป็นพระราชาคณะ มีสมเด็จพระญาณสังวรญาณมุนี (ทูลกระหม่อมสด) นอกนั้นก็เป็นที่มาเจ้าคุณ หลวงพ่อที่มีชื่อเสียงโด่งดังของจังหวัดสิงห์บุรีก็ไปร่วมงานด้วย หลังจากพระเจริญพระพุทธมนต์แล้ว ก็มีการถวายภัตตาหาร และเครื่องไทยธรรมแด่พระสงฆ์ทั้ง ๙ รูปนั้นเสร็จแล้วท่านก็พากันกลับ ไม่ได้อยู่ดูเขาเข้าทรง และท่านก็คงไม่ทราบว่าเขาทำอะไรกันบ้าง

ดิฉันคิดว่าคนทรงเขาเข้าใจนิมิตพระระดับสูงมา เพื่อจะเป็นเครื่องยืนยันว่า สิ่งที่เขาทำนั้นถูกต้องตามหลักพุทธศาสนา เป็นการหลอกลวงสงฆ์อย่างแนบเนียนที่สุด หลอกลวงสงฆ์มาเพื่อจะใช้หลอกชาวบ้านอีกต่อหนึ่ง

เสร็จพิธีสงฆ์แล้วก็เป็นที่เข้าทรง ที่ดิฉันสะท้อนสะท้อนใจมาก ก็คือ คนทรงเป็นพระภิกษุ ดิฉันรู้สึกอับอายแทนชาวไทยพุทธทั่วประเทศ ที่ยังมีชาวพุทธบางคนโง่เขลาหลงใหลในเหตุผล ทั้งที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้นับถือพระพุทธศาสนา อันเป็นศาสนาแห่งปัญญา

นอกจากคนทรงจะเป็นพระภิกษุแล้ว ก็ยังมีพระภิกษุอยู่ร่วมงานอีกกว่าสองร้อยรูป ซึ่งท่านเหล่านี้โอกาสจะไม่ได้ศึกษาพระวินัย เพราะคงไม่ได้ตั้งใจบวช สามีของดิฉันต้องอธิบายให้เพื่อนชาวอเมริกันฟังว่า คนพวกนี้เป็นพระเทียม ไม่ใช่พระแท้ ที่ต้องอธิบายเพราะเขานับถือพระพุทธศาสนา และได้ศึกษาพระวินัยมาอย่างดี ทั้งเคยบวชมาแล้วด้วย เขาจึงวิพากษ์วิจารณ์พระเหล่านี้ว่า กระทำผิดพระพุทธรูปบัญญัติ

ดิฉันจะเล่าเรื่องคนทรงต่อหน้าเจ้าคะ เขาโกนศีรษะ ห่มผ้าเหลือง แต่งตัวเรียนแบบพระ ทั้งยังประกาศตัวว่าเป็นพระอีกด้วย เขาอ้างว่าหลวงพ่อดาวตั่งมาเข้าฝัน ขอร้องให้เขาเป็นร่างทรงของท่าน เพื่อสร้างบารมี

เมื่อจะเริ่มเข้าทรง เขาจุกรูปมัดใหญ่ทั้งมัด แล้วเสียบไว้ในกระถางข้างหน้า แล้วจึงจุดเทียนมัดใหญ่เช่นกัน มันเทียนตั้งไว้บนศีรษะให้น้ำตาเทียนไหลย่อยมาอาบใบหน้า จากนั้นก็นั่งขัดสมาธิ ประนมมือหลับตาร่ายคาถาด้วยเสียงอันดัง ภาษาที่ใช้จะว่าบาลีก็ไม่ใช่ ไทยก็ไม่เชิง เพราะปนเปกันไปหมดจนฟังไม่ออก แต่ที่พอจะจับได้คำหนึ่งคือ คำว่า “เทวา” เพราะพูดซ้ำ ๆ หลายครั้ง ขณะที่ร่ายคาถา ก็นั่งขยุกขยิกท่าทางหลุกหลิก ไม่มีการสำรวมเลย ร่ายคาถาจบ ลูกศิษย์ก็จะนำจานหมากที่ผสมไว้เรียบร้อยแล้วมาประเคน เขาก็ใช้มือหยิบใส่ปาก ทำท่าเคี้ยว ๆ ปล่อยน้ำหมากไหลย่อยลงมาเปรอะคาง

เพื่อนชาวอเมริกันบอกเล่าเกลียดมาก เหมือนแคร็กคูล่ากำลังกินเลือด เพราะน้ำหมากแดงเหมือนเลือดจริง ๆ จากนั้นพวกลูกศิษย์ก็ช่วยกันยกขันบรรจุน้ำมาให้ทำน้ำมันต์ เป็นขันทองเหลืองขนาดมหึมาบรรจุน้ำได้ ๓๐ ลิตร เขาหยิบมันเทียนจากบนศีรษะ ลงมาจ่อที่ปากขัน ให้น้ำตาเทียนหยดลงน้ำ ลูกศิษย์ส่งถาดบรรจุพวกมาลัยดอกมะลิมาให้ เขายกถาดขึ้นสูงระดับศีรษะหลับตาทำปากขมุขมิม ทำที่ว่า “เสก” แล้วเทพวงมาลัยลงในขันน้ำมันต์

จากนั้นทั้งพระ (เทียม) และฆราวาส ก็จะเรียงแถวกันเข้ามารับน้ำมันต์ แถวพระเข้ามาก่อน เขาก็ใช้พวงมาลัยที่ลอยอยู่ในขันน้ำมันต์ตบที่ศีรษะพระ ซึ่งเข้าไปก้มศีรษะประนมมือรับอย่างนอบน้อม หมุดจากแถวพระ (เทียม) ซึ่งมีประมาณสองร้อยรูป ก็เป็นแถวของฆราวาส ซึ่งมีนายทหารยศนายพลเดินนำหน้า

ที่ดิฉันทราบเพราะเขาแต่งเครื่องแบบมา แล้วดิฉันก็ไม่ทราบเหมือนกันว่า เป็นนายพลจริงหรือนายพลปลอม หากเป็นตัวจริงก็น่าสงสารมาก ที่ท่านตกเป็นเครื่องมือหากินของคนพวกนั้น ท่านพระครูเจ้าคะดิฉันสลดใจเหลือเกิน ชาวพุทธเราอับจนปัญญาและไร้ที่พึ่งพึ่งเสียแล้วหรือ จึงได้ฝากชีวิตไว้กับการเช่นเจ้าเข้าทรงเช่นนี้ พระพุทธศาสนาใกล้จะถึงจุดจบเสียแล้วหรือ จึงถูกคนใจบาปหยาบช้านำมาใช้เป็นเครื่องมือกอบโกยเงินเข้ากระเป่า

เพื่อนชาวอเมริกันที่ดิฉันพามาดูได้แสดงความห่วงใย หากคนศาสนาอื่นเขามาพบเข้า ก็จะเป็นจุดให้เขาโจมตีได้ ท่านพระครูก็คิดว่าจะแก้ไขอย่างไรดีเจ้าคะ

สามีของดิฉันบอกว่า อยากจะไปร้องเรียนต่อมหาเถรสมาคม หรือไม่ก็กรมการศาสนา ให้เขาสอดส่องดูแลบ้าง เพราะมันเป็นภัยร้ายแรงต่อพระศาสนาของเรา เป็นการเปิดช่องให้คอมมิวนิสต์และศาสนาอื่นเขาโจมตีเอาได้ ท่านพระครูกรุณาตอบปัญหาของดิฉันด้วยนะเจ้าคะ สิ่งที่ดีฉันอยากทราบมี ๒ ประการคือ

๑. ท่านพระครูเชื่อหรือเปล่าเจ้าคะ ว่าหลวงพ่อดำท่านมาเข้าทรงจริง ๆ

๒. หากคนทรงและพระที่มารับน้ำมนต์ เป็นพระแท้ จะถือว่าเป็นการผิดวินัยตาม พุทธบัญญัติหรือไม่

ขอกราบพระคุณล่วงหน้าเจ้าค่ะ

นมัสการมาด้วยความเคารพอย่างสูง

วรวิน นิลเนตร

จดหมายทุกฉบับที่ท่านพระครูได้รับ ไม่มีฉบับใดที่ไม่ทำให้ท่านไม่เครียด พูดให้ฟัง ง่ายเข้าก็คือทุกฉบับล้วนแล้วแต่ทำให้ท่านเครียด แต่ความรู้สึกเช่นนี้มันก็เกิดขึ้นไม่นาน เพราะเมื่อกำหนด “เครียดหนอ เครียดหนอ” มันก็หายไป แต่ฉบับของนางวรวิน นิลเนตร นี้ ลี ท่านต้องกำหนดทั้ง “เครียดหนอ” และ “สลดใจหนอ” ควบคู่กันไป กระนั้นเจ้าความรู้สึกทั้งสองอย่างนี้ มันก็ยังไมยอมเลือนหายไป ท่านจึงต้องลุกขึ้นเดินจงกรม ให้ความเจ็บปวดใน แต่ละย่างก้าวนั้นมาช่วยฆ่าความเครียดและความสลดรันทดใจ!

“ว้าย หลวงลุงทำไมลุกขึ้นเดิน ตายแล้ว ๆ ประเดี๋ยวเขาก็ไม่หายหรอก” นาย ขุนทองส่งเสียงวิ๊ดว้าย เมื่อขึ้นมาเห็นกับตาว่า หลวงลุงกำลังทำอะไรอยู่

“ข้าเดินมาตั้งร่วมชั่วโมงแล้ว เอ็งเพิ่งจะมาโวยวาย มีธุระอะไรกับข้าอีกล่ะ” ท่านหยุด เดินพลาถตาม

“หลวงลุงนั่งก่อนดีกว่าฮะ นั่งนะคนดีคนดีของขุนทอง” หลานชายพูดเหมือนกับว่า “หลวงลุง” เป็นเด็กสามขวบ

“นี่เจ้าขุนทอง มันจะมากไป มันจะมากไป ข้าไม่ใช่เด็กอมมือนะ เอ็งอย่ามาพูดกะข้า ยังงั้น” ท่านเอ็ดหลานชาย

“ไม่พูดก็ได้ แต่หลวงลุงนั่งก่อนซีนะฮะ หนูขอร้อง”

“นั่งก็นั่ง เอาละ มีอะไรก็ว่าไป” ท่านหายเครียด หายสลดหดหู่ แต่ก็มีอันต้องกำหนด “ปวดหนอ ปวดหนอ” แทน เพราะรู้สึกปวดระบมไปทั้งร่าง โดยเฉพาะที่ขาข้างขวา

“ผัวนั่งเตยมาตามฮะ” หนูม้วยยี่สิบเอ็ดรายงาน

“เอ็งรู้ได้ยังไงว่า เขาเป็นผัวแม่หนูคนนั้น เขาบอกเอ็งหรือ”

“เปล่าหรอกฮะ แต่หลวงลุงเคยบอกไว้ว่า วันที่ ๕ มีนา ผัวนั่งเตยจะมารับไปแต่งงาน หนูเลยเดาเอา ก็เขามาถามหานั่งเตยนี้ฮะ”

“งั้นก็บอกเขาให้ขึ้นมาหาข้าก็แล้วกัน”

“ฮะ” ชายหนุ่มรับคำสั่งแล้วจึงลงไปสั๊กพักหนึ่ง ชายหนุ่มอีกคนก็ขึ้นมา แม้น้ำตาจะ เสร้าสร้อย หากก็ดูหล่อเหลาชวนมอง “มีนา แม่หนูคนนั้นถึงได้เปลือยเปลือกาย” ท่าน เจ้าของกุฎีลงความเห็นในใจ ชายหนุ่มกราบท่านพระครูสามครั้ง แล้วแนะนำตัวเอง

“ผมชื่อสุเมธ มาจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยาครับ” ท่านพระครูนิ่งไม่พูดไม่ถาม เพราะต้องการจะ “ตัดสินชัย” ลูกผู้ชายที่ประพาศิตตัวไม่สมกับเป็นลูกผู้ชาย”

“ผมมาตามหาภรรยาครับ ได้ข่าวว่ามาบวชชื้ออยู่ที่วัดนี้” เขาพูดอีก หากท่านพระครูก็ เจยอีก

“มีผู้หญิงชื้อเตย มาบวชที่วัดนี้หรือเปล่าครับ” เมื่อท่านเจ้าของกุฎีเจยอีก ชายหนุ่มก็ หมดความอดทน เขาพูดด้วยเสียงเยาะเย้ยประชดประชนว่า

“ผมไม่นึกเลยว่า จะมาเจอเอาพระใบ้ เจ้ากระเทยนั้นก็อย่าบอกว่าเป็น สมภารวัดนี้เป็น ใบ้” ได้ผล เพราะท่านพระครูพูดขึ้นว่า

“อาตมาไม่ได้เป็นใบ้หรอกคุณ แต่อาตมาต้องการทดสอบคนที่มาวัดนี้ ทดสอบความ อดทนไงล่ะ คนที่มาวัดนี้จะต้องอดทน อดได้ ทนได้ รอได้ คุณอยากพบภรรยาไม่ใช่หรือ”

“ครับ” คราวนี้เขาพูดเสียงอ่อนลง แม่ใจจะยังรู้สึกโกรธซึ่ง

“ถ้างั้นก็นั่งรอประเดี้ยว เดี้ยวอาตมาจะคุยด้วย ขอตอบจดหมายฉบับนี้ให้เสร็จก่อน” แล้วท่านก็ก้มหน้าก้มตาตอบจดหมาย ที่เป็นสาเหตุแห่งความเคียดของท่าน

เจริญพร โยมที่นับถือ

อาตมาได้อ่านจดหมายของคุณโยมแล้ว รู้สึกสลดหดหู่ใจไม่แพ้คุณโยมเช่นกัน นึกไม่ ถึงว่า เรื่องที่เล่ามานั้นมันจะเกิดขึ้นได้

ในเรื่องนี้อาตมาเห็นว่า ถ้าคนทรงเขาเป็นชมราวาส และไม่มีพระสงฆ์ไปรับน้ำมนต์ อาตมาจะไม่นึกตำหนิเลย เพราะมันเป็นวิธีการหากินของพวกเขา ที่จะหลอกคนโง่เขลาเบา ปัญญา คุณโยมอย่าไปคิดว่า คนที่เป็นชาวพุทธนั้นจะเป็นผู้มีปัญญาไปเสียหมดทุกคน พระพุทธเจ้าแห่งคนไว้ ๔ ประเภท เปรียบเทียบกับบัว ๔ เหล่า คุณโยมคงพอจะจำได้ **อุคฆฏิตัญญู วิปจิตัญญู เหนยยะ และ ปทปรมะ** ฉะนั้นจะให้ฉลาดหลักแหลมเหมือนกันหมด ย่อมเป็นไปได้

หากจะถามความเห็นของอาตมาว่า เชื่อหรือไม่ว่า ผู้ที่มาเข้าทรงนั้นเป็นหลวงพ่อด อาตมาก็ขอตอบว่าไม่เชื่อ เพราะไม่มีเหตุผลอะไรที่ท่านจะต้องทำเช่นนั้น และที่ชอบอ้างกัน ว่า เทพมักจะลงมาสร้างบารมีในเมืองมนุษย์นั้นเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ อีกประการหนึ่ง ที่

พืงของชาวพุทธก็ไม่ใช่เทพยดา หรือ เจ้าพ่อเจ้าแม่ที่ไหน แต่คือพระรัตนตรัย คุณโยม คงจะจำบทสวดมนต์ได้ บทสวดที่ว่า

หัตถิ เม สระระณัง อัญญัง พุทโธ เม สระระณัง ะรัง – สระระอื่นของข้าพเจ้าไม่มี พระพุทธเจ้าเป็นสระระอันประเสริฐของข้าพเจ้า

หัตถิ เม สระระณัง อัญญัง ัมโม เม สระระณัง ะรัง – สระระอื่นของข้าพเจ้าไม่มี พระธรรมเป็นสระระอันประเสริฐของข้าพเจ้า

หัตถิ เม สระระณัง อัญญัง สังโฆ เม สระระณัง ะรัง – สระระอื่นของข้าพเจ้าไม่มี พระสงฆ์เป็นสระระอันประเสริฐของข้าพเจ้า

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑฒะยัง สัตถุสาสะเน – ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้ ข้าพเจ้าพึงเจริญในพระศาสนาของพระศาสดา

คุณโยมเห็นแล้วใช่ไหม พระพุทธองค์ ไม่ทรงสอนให้ยึดสิ่งอื่นเป็นที่พึ่ง นอกจากพระรัตนตรัยเท่านั้น แต่ชาวพุทธทุกวันนี้เขาไปยึดอะไรกันก็ไม่รู้ เลอะเลือนล้ามป้ามกันไปหมด จนหาข้อยุติไม่ได้

คุณโยมไม่ต้องไปกลัวว่า คอมมิวนิสต์ หรือศาสนาอื่นเขาจะมาทำลาย พระพุทธศาสนาของเราหรอก ไม่ต้องกลัว ผู้ที่จะทำลายก็คือ ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา นี่แหละ พระพุทธองค์เคยตรัสไว้ว่า ศาสนาจะตั้งอยู่ได้นาน ก็เพราะพุทธบริษัท ๔ และจะเสื่อมไปก็เพราะพุทธบริษัท ๔ เช่นกัน ก็ยังดีที่ในปัจจุบันนี้ไม่มีภิกษุณีแล้ว ผู้ที่จะทำลาย จึงเหลือเพียงสามคือ ภิกษุ อุบาสก อุบาสิกา อาตมาเองพยายามอุทิศเวลาเพื่อพระศาสนา อุทิศทั้งเวลาและชีวิต จะพยายามทำหน้าที่อย่างดีที่สุด จนกว่าวาระสุดท้ายของชีวิตจะมาถึง อาตมาทำได้เพียงเท่านี้

ในที่สุด อาตมาขอสรุปสั้น ๆ ว่า เมื่อมีหลวงพ่อดาว ก็ต้องมีหลวงพ่อกีฬ หลวงพ่อกีฬ มันเป็นเรื่องปกติธรรมดาไปเสียแล้วสำหรับสมัยนี้ คนที่มีปัญญา เขาก็จะรู้เองว่า นี่เป็นหลวงพ่อกีฬ ไม่ใช่หลวงพ่อดาว ส่วนคนเขลาเบาปัญญา ถึงคุณโยมจะไปบอกเขาว่า เป็นหลวงพ่อกีฬ เขาก็ยังเชื่อว่าเป็นหลวงพ่อดาวอยู่นั่นเอง ก็ต้องปล่อยไปตามกรรมของเขา ขอให้คุณโยมวางใจเป็นอุเบกขาเถิด อาตมาขอเจริญพร..

มีต่อ.....๖๕